

Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

Genesis 3:14a,15 ¹⁴A Hospodin Bůh řekl hadovi: ... ¹⁵ položím nepřátelství mezi tebe a ženu a mezi símě tvé a símě její; ono tobě rozdrtí hlavu a ty jemu rozdrtíš patu.

This sentence, uttered in the hearing of our first parents, was to them a promise. While it foretold war between man and Satan, it declared that the power of the great adversary would finally be broken. Adam and Eve stood as criminals before the righteous Judge, awaiting the sentence which transgression had incurred; but before they heard of the life of toil and sorrow which must be their portion, or of the decree that they must return to dust, they listened to words that could not fail to give them hope. Though they must suffer from the power of their mighty foe, they could look forward to final victory. PP 65.4

PP – Patriarchové a proroci 65.4 Tento rozsudek, vynesený při slyšení našich prvních rodičů, byl pro ně zaslíbením. I když předpovídal válku mezi člověkem a satanem, zároveň prohlašoval, že moc velkého protivníka bude nakonec zlomena. Adam a Eva stáli před spravedlivým Soudcem jako zločinci a čekali na rozsudek, který jim bude za provinění vyměřen; ale dříve než uslyšeli o životě plném dřiny a utrpení, který bude jejich údělem, nebo o výnosu, že se musí znovu obrátit v prach, vyslechli slova, která jim dala nepochybnou naději. Přestože budou muset snášet utrpení vyplývající z moci jejich mocného nepřítele, mohou vyhlížet konečné vítězství. (srv. PP 38.2)

When Satan heard that enmity should exist between himself and the woman, and between his seed and her seed, he knew that his work of depraving human nature would be interrupted; that by some means man would be enabled to resist his power. Yet as the plan of salvation was more fully unfolded, Satan rejoiced with his angels that, having caused man's fall, he could bring down the Son of God from His exalted position. He declared that his plans had thus far been successful upon the earth, and that when Christ should take upon Himself human nature, He also might be overcome, and thus the redemption of the fallen race might be prevented. PP 66.1

PP – Patriarchové a proroci 66.1 Když satan uslyšel, že mezi ním a ženou a mezi jeho a jejím potomstvem bude nepřátelství, věděl, že jeho úsilí o pokřívování lidské přirozenosti bude narušeno. Člověku bude nějakým způsobem umožněno vzdorovat jeho moci. Když však byl plán spasení více odhalen, satan se spolu se svými anděly radoval, že když přivodil pád člověka, může ze svého vznešeného postavení svrhnout také Božího Syna. Prohlásil, že jeho plány na zemi byly až dosud úspěšné, a že až na sebe Kristus vezme lidskou přirozenost, bude možné přemoci i Jeho, a tím zabránit vykoupení padlého lidstva. (srv. PP 38.3)

Heavenly angels more fully opened to our first parents the plan that had been devised for their salvation. Adam and his companion were assured that notwithstanding their great sin, they were not to be abandoned to the control of Satan. The Son of God had offered to atone, with His own life, for their transgression. A period of probation would be granted them, and through repentance and faith in Christ they might again become the children of God. PP 66.2

PP – Patriarchové a proroci 66.2 Nebeští andělé našim prvním rodičům podrobněji odhalili plán, který byl vypracován pro jejich spásu. Adam a jeho žena obdrželi ujištění, že navzdory svému velkému hříchu nebudou opuštěni a přenecháni satanově nadvládě. Boží Syn se nabídl, že jejich provinění usmíří svým vlastním životem. Bude jim poskytnuta zkušební doba a skrze pokání a víru v Krista se budou moci znovu stát Božími dětmi. (srv. PP 38.4)

The sacrificial offerings were ordained by God to be to man a perpetual reminder and a penitential acknowledgment of his sin and a confession of his faith in the promised Redeemer. They were intended to impress upon the fallen race the solemn truth that it was sin that caused death. To Adam, the offering of the first sacrifice was a most painful ceremony. His hand must be raised to take life, which only God could give. It was the first time he had ever witnessed death, and he knew that had he been obedient to God, there would have been no death of man or beast. As he slew the innocent victim, he trembled at the thought that his sin must shed the blood of the spotless Lamb of God. This scene gave him a deeper and more vivid sense of the greatness of his transgression, which nothing but the death of God's dear Son could expiate. And he marveled at the infinite goodness that would give such a ransom to save the guilty. A star of hope illumined the dark and terrible future and relieved it of its utter desolation. PP 68.1

PP – Patriarchové a proroci 68.1 Smířčí oběti byly Bohem ustanoveny jako trvalá připomínka a kající uznání hříchu a vyznání víry ve slíbeného Vykupitele. Měly vtisknout padlému lidstvu onu důležitou pravdu, že hřích je příčinou smrti. Pro Adama bylo přinesení první oběti velmi bolestným obřadem. Jeho ruka musela vzít život, který může dát pouze Bůh. Poprvé se stal svědkem smrti, a věděl, že kdyby byl poslušný Bohu, nedošlo by k žádné smrti člověka ani zvířete. Když zabíjel nevinnou oběť, zachvěl se při pomyšlení, že jeho hřích prolíje krev neposkrvněného Božího Beránka. Tento výjev mu dal ještě hlouběji a živěji pocítit velikost jeho provinění, které nemohlo odčinit nic jiného než smrt drahého Božího Syna. A žasl nad nekonečnou dobrotou, která dá takové výkupné, aby zachránila viníka. Hvězda naděje osvětila temnou a strašlivou budoucnost a ulevila jí od naprosté beznaděje. (srv. PP 40.1)

When man fell by transgression the law was not changed, but a remedial system was established to bring him back to obedience. PP 363.1

PP – Patriarchové a proroci 363.1 Když člověk kvůli svému přestoupení padl, zákon se nezměnil, ale byl zaveden nápravný systém, který ho měl přivést zpět k poslušnosti. (srv. PP 266.1)

The plan for our redemption was not an afterthought, a plan formulated after the fall of Adam. It was a revelation of "the mystery which hath been kept in silence through times eternal." Romans 16:25, R. V. It was an unfolding of the principles that from eternal ages have been the foundation of God's throne. From the beginning, God and Christ knew of the apostasy of Satan, and of the fall of man through the deceptive power of the apostate. God did not ordain that sin should exist, but He foresaw its existence, and made provision to meet the terrible emergency. So great was His love for the world, that He covenanted to give His only-begotten Son, "that whosoever believeth in Him should not perish, but have everlasting life." John 3:16. DA 22.2

DA – Touha věků 22.2 Plán našeho vykoupení nebyl dodatečným řešením, které Bůh vymyslel až po Adamově pádu. Byl zjevením **Římanům 16,25** "tajemství, které bylo po věčné časy skryto". Odhalil principy a zásady, které jsou od věčnosti základem Boží vlády. Bůh i Kristus od počátku věděli, že satan odpadne a že svou mocí klamat svede k hříchu i člověka. Existence hříchu nebyla Božím záměrem. Bůh však tuto mimořádnou krizovou situaci předvídal a připravil plán, jak jí čelit. Miloval svět natolik, že se zavázal dát svého Syna, jediného svého druhu, **Jan 3,16** "aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný". (srv. TV 10.5)

Lucifer had said, "I will exalt my throne above the stars of God; ... I will be like the Most High." Isaiah 14:13, 14. But Christ, "being in the form of God, counted it not a thing to be grasped to be on an equality with God, but emptied Himself, taking the form of a servant, being made in the likeness of men." Philipians 2:6, 7, R. V., margin. DA 22.3

DA – Touha věků 22.3 Lucifer řekl: **Izajáš 14,13,14** ¹³ ... Nad hvězdy Boží vyvýším svůj trůn ... ¹⁴ ... vyrovnám se Nejvyššímu." Kristus však **Filipským 2,6,7 (B21)** ⁶ "Ačkoli sdílel Boží podstatu, na své rovnosti s ním netrval. ⁷ Místo toho se vzdal sám sebe: přijal podstatu služebníka, vzal na sebe lidskou podobu". (srv. TV 11.1)

This was a voluntary sacrifice. Jesus might have remained at the Father's side. He might have retained the glory of heaven, and the homage of the angels. But He chose to give back the scepter into the Father's hands, and to step down from the throne of the universe, that He might bring light to the benighted, and life to the perishing. DA 22.4

DA – Touha věků 22.4 Kristus se obětoval dobrovolně. Mohl zůstat po boku Otce. Mohl si dál žít v nebeské slávě a těšit se z úcty andělů. Rozhodl se však, že odevzdá vládu zpět do Otcových rukou a sestoupí z vesmírného trůnu, aby přinesl světlo a život lidem, kteří umírají ve tmě. (srv. TV 11.2)

The earth was dark through misapprehension of God. That the gloomy shadows might be lightened, that the world might be brought back to God, Satan's deceptive power was to be broken. This could not be done by force. The exercise of force is contrary to the principles of God's government; He desires only the service of love; and love cannot be commanded; it cannot be won by force or authority. Only by love is love awakened. To know God is to love Him; His character must be manifested in contrast to the character of Satan. This work only one Being in all the universe could do. Only He who knew the height and depth of the love of God could make it known. Upon the world's dark night the Sun of Righteousness must rise, "with healing in His wings." Malachi 4:2. DA 22.1

DA – Touha věků 22.1 Falešné chápání Boha zahalilo zemi tmou. Bylo třeba zlomit satanovu zrádnou moc, aby temným mrakem mohlo proniknout světlo a svět se mohl vrátit k Bohu. Toho nebylo možné dosáhnout násilím. Násilí je v rozporu se zásadami Boží vlády. Pán Bůh touží pouze po službě z lásky. Lásku si nelze vynutit, získat silou či příkazem. Lásku probouzí jen láska. Znat Boha znamená milovat Ho. Musí se ukázat, že Jeho charakter je v protikladu k charakteru satana. Takové dílo mohla vykonat jen jedna bytost v celém vesmíru. Boží lásku mohl zjevit jen Ten, kdo ji poznal v celém jejím rozsahu. Po temné noci muselo světu vzejít Slunce spravedlnosti **Malachiáš 3,20** "a na jeho paprscích bude uzdraven". (srv. TV 10.4)

All that had been lost by yielding to Satan could be regained through Christ. Ed 27.1

Ed – Výchova 27.1 Vše, co ztratili tím, že podlehli satanovi, mohli znovu získat skrze Krista. (srv. Vy 17.3)

Sin is a hateful thing. It marred the moral beauty of a large number of the angels. It entered our world, and well-nigh obliterated the moral image of God in man. But in His great love God provided a way whereby man might regain the position from which he fell in yielding to the tempter. Christ came to stand at the head of humanity, to work out in our behalf a perfect character.... "As many as received him, to them gave he power to become the sons of God." SD 348.2

SD – Synové a dcery Boží 348.2 Hřích je odporná věc. Znehodnotil morální krásu velkého počtu andělů. Vstoupil do našeho světa a téměř zničil morální obraz Boha v člověku. Bůh však ve své velké lásce připravil cestu, jak může člověk znovu získat zpět postavení, z něhož padl, když podlehl pokušiteli. Kristus přišel, aby se postavil do čela lidstva, aby v náš prospěch vydobyl dokonalý charakter.... **Jan 1,12**
"Těm však, kteří ho přijali, dal pravomoc stát se Božími dětmi."

The act of Christ in dying for the salvation of man would not only make heaven accessible to men, but before all the universe it would justify God and His Son in their dealing with the rebellion of Satan. It would establish the perpetuity of the law of God and would reveal the nature and the results of sin.
PP 68.2

PP – Patriarchové a proroci 68.2 Smrt Krista pro spásu člověka nejen zpřístupní nebe lidem, ale před celým vesmírem ospravedlní postup Boha a Jeho Syna proti satanově vzpouře. Upevní věčnou platnost Božího zákona a odhalí povahu a následky hříchu. (srv. PP 40.3)